

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Propaganda sectària

L'insult, el greuge i l'improperi són emprats avui com a armes polítiques llancívoles

El Dia de la Constitució d'enquany serà de ben segur recordat com el dia que el síndic, abandonant el paper institucional que li pertocava, va convertir-se en el portaveu de la propaganda sectària de DA.

D'ençà del mes de maig del 2015 la propaganda del Govern d'Antoni Martí intenta tancar de manera irracional opcions que haurien de ser analitzades.

En l'edició del BonDia del 6 d'octubre del 2015 ja vaig escriure que la propaganda de DA "necessita que el Consell General falli estrepitosament en la seva obligació de controlar el Govern i que els mitjans de comunicació també fallin en la seva missió d'oferir una anàlisi racional de les opcions que hi ha en determinades qüestions d'interès general. I gairebé està aconseguint una cosa i l'altra."

Cinc mesos després la situació empitjora.

Hi ha tanta pretensió, tanta íntima convicció que es posseeix la veritat absoluta, que estan esdevenint una secta. És gent autòmat, de pensament únic.

Si mai teniu la mala pensada de no riure'ls les gràcies ja heu begut oli: us posen en una casella, la dels dolents, o la dels antipatriotes.

El problema avui és que volen conformar una societat a partir de la imatge.

Els són la imatge, la dels bons, i aquell que gosi discrepar es veu castigat amb la imatge del dolent, al qual cal desterrar a l'infern.

Ja no hi ha intercanvi. No es vol compartir ni, menys encara, raonar.

La pretensió, la petulància, d'aquesta gent és aclaparadora. I feixuga.

Penso que el pitjor d'aquest pensament únic que ens voldrien fer engolir és el seu caràcter pretensions.

Es creuen posseïdors de la veritat absoluta i en conseqüència estan convençuts que estan per damunt del bé i del mal.

Estan tan convençuts de posseir la veritat absoluta que s'han convertit en secta

---

Si no els rieu les gràcies us posen a la casella dels dolents o dels antipatriotes

---

Amb el benentès que "el mal" som els que gosem plantar-los cara.

Els estirabots, el denigament i l'insult s'han instal·lat en la vida pública d'una manera subreptícia.

Fa un any van començar Antoni Martí i Gilbert Saboya, i ara Vicenç Mateu no vol ser menys.

Aquestes reiterades manifestacions contra la legítima discrepància són una mostra d'intolerància i sectarisme. Però també s'acosten a la mala educació.

L'insult, el greuge, l'improperi són emprats avui com a armes polítiques llancívoles mitjançant les quals els dirigents de DA creuen que recolliran simpaties i l'únic que preocupa a Antoni Martí, vots.

Aquesta mena d'atacs grollers serveixen també per reforçar la solidaritat del grup i, de passada, intentar "neutralitzar, danyar o eliminar els seus rivals" com deia el sociòleg Lewis Coser. Només cal recordar el trist espectacle dels consellers generals de DA aplaudint, en la sessió del Consell General del 14 de maig del 2015, els insults d'Antoni Martí al nostre portaveu parlamentari Víctor Naudi. Insults emparats pel síndic, que no va badar boca per recordar al cap de Govern la bona educació. Va incomplir amb la seva tasca de presidir i dirigir el Consell General. En canvi sí que va ser bo per fer fora els assistents a una sessió que només reclamaven justícia per les retallades salarials.

Aquesta mala manera de fer confirma que en política les formes són molt importants, i més les formes que estan escrites en un reglament: el del Consell General.

Però avui els capdavanters de DA han d'acudir a l'insult per intentar amagar l'absència d'arguments fonamentats i fiables. Són uns professionals de la democràcia elitista i creuen que qualsevol cosa és bona per mantenir-se al lloc i preservar el salari.

Tot plegat llastimós.